

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

— og der er, som man vil forstaa, Tale om mange —, har saaledes fraraadet Mærkerationeringen. Dog har Arbejderbevægelsens Erhvervsraad nu tilkendegivet, at man trods alt fastholder Ønsket om en Mærkerationering.

Med Hensyn til Hjemmeslagningerne under en Rationeringsordning bemærkes, at det ikke har været Tanken at forbyde Hjemmeslagninger til eget Forbrug, men hvis man vilde beslutte sig til at lægge Kød-salget ganske fast gennem en Mærkerationering, vilde det være af overordentlig Betydning — ja, vel næsten en Nødvendighed — at kontrollere Hjemmeslagningerne nøje, og denne Opgave vil naturligvis være overordentlig vanskelig. I denne Forbindelse kan det oplyses, at der vel i Øjeblikket er ca. 200 000 egentlige Landbrugsejendomme, hvortil kommer mellem 150 000 og 200 000 andre Svineavlere. Skønmæssigt repræsenterer disse Producenter vel ca. 1½ Mill. Personer. Naar man tænker sig dette Tal, vil man vist ogsaa være klar over de Vanskeligheder, der i mange Henseender er forbundet med Begrebet Hjemmeslagninger.

Man har derefter drøftet, hvorvidt der var Muligheder for at gaa andre Veje, og en overvejende Del af de mange sagkyndige, vi har talt med, herunder ogsaa Husmødre, har, uden at man endnu har kunnet tage endelig Stilling til Detailler, ment, at der var Mulighed for i Stedet at komme igennem med en Ordning efter de Retningslinier, som jeg nu kort skal omtale. Personlig mener jeg, man bør indstille sig paa at følge disse Retningslinier, der, selv om ogsaa disse er forbundet med mange Vanskeligheder, dog støttes fra mange Sider. Forudsætningen for, at Ordningen kan gennemføres med et gunstigt Resultat, er efter min bestemte Opfattelse imidlertid, at alle Parter — Producenter, Slagtere, Detailhandlere og Forbrugere — vil yde god Bistand hertil, og det tror og haaber jeg, at man vil, for ellers ser jeg mærkt paa denne Ordning's Resultater.

Jeg skal kort skitsere nogle Hovedpunkter i den Ordning, man nu tænker sig at gennemføre:

1. Der nedsættes et Kødnavn til at overvaage hele Ordningen, og til hvilket der eventuelt kan klages. Kødnavnet skal bl. a. bestaa af en Repræsentant for de landbrugsministerielle Udvalg, Erhvervene, Forbrugerne og de interesserede Ministerier m. v.

2. Der gives alle Forbrugere Adgang til at anmelde sig hos en Slagter, Viktualie-

handler eller Høker. Som Bevis for Anmeldelsen afleveres en eller flere Bons for hvert Medlem i Husstanden. Der fastsættes eventuelt Regler, hvorefter det sikres, at Hjemmeslagtere ikke faar Adgang til at levere samme Antal Bons som almindelige Forbrugere. De paagældende Bons videresendes til de landbrugsministerielle Udvalg, der optæller de modtagne Bons, saaledes at disse danner Grundlag for Tildelingerne til Slagterne. Det skulde herefter være sikret, at enhver Slagter paa det paagældende Tidspunkt faar Kød i Forhold til sit Kundeantal. Ligeledes skulde det herved kunne sikres, at Slagtere i København og Slagtere i Provinsen bliver behandlet ensartet med Hensyn til Kød- og Flæsketildelinger.

3. Der udfærdiges til hver Husstand et Forbrugerkort omtrent efter samme Retningslinier som de hidtil anvendte. Det anføres paa Forbrugerkortene, hvor mange Personer der er i Husstanden. Paa Forbrugerkortene skal ethvert Køb ligesom efter den tidligere Ordning noteres med Angivelse af Pris og Vægt.

4. Ligesom i Henhold til den tidligere Ordning finder Salg af Kød, Flæsk og Paa-lægsvarer som Hovedregel kun Sted til Forbrugere, der er faste Kunder i vedkommende Forretning; men i den Udstrækning det er muligt af Hensyn til de faste Kunders Forsyning, kan der ogsaa sælges til tilfældige Kunder, Strøgekunder. Der gives Mulighed for, at Kunderne kan flytte, noget, jeg lægger megen Vægt paa.

5. Det meddeles periodevis offentligt — og det er ogsaa et meget vigtigt Punkt —, hvor store Mængder Kød og Flæsk der skønnes gennemsnitligt at være til Raadighed for hver enkelt Forbruger i et nærmere angivet Tidsrum; vi ved jo, at Tilførslerne til Markedet falder forskelligt i de forskellige Uger og Maaneder.

6. Der uddeles nye Forbrugerkort hvert Kvartal, og de gamle Kort indsendes til de landbrugsministerielle Udvalg eller Kontrolorganet, der foretager stikprøvevis Eftersyn af Kortene for at se, om Kunderne synes at blive ensartet behandlet. Samtidig behandles eventuelle Klager, idet det ved at sammenholde de forskellige Kort kan ses, om den klagende Kunde er blevet daarligere behandlet end andre.

7. Der foretages periodevis Opgørelse af hver enkelt Slagterforretning's Kundeantal for at se, om Tildelingerne til vedkommende Slagter stadig svarer til Størrelsen af den faste Kundekreds.

8. Der antages og udsendes et større Antal Inspektører for at overvaage, at Be-